

Sygn. akt III A Ua 801/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

**Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSA Ireneusz Lejczak (spr.)

Sędziowie: SSA Elżbieta Kunecka

SSA Barbara Staśkiewicz

Protokolant: Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o datę przyznania prawa do emerytury

na skutek apelacji J. D.

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 kwietnia 2018 r. sygn. akt VIII U 30/18

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 20 listopada 2017 r. w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni J. D. prawo do emerytury od dnia 5 października 2017 r.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni J. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 20 listopada 2017 r., którą organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 1 października 2017 r., tj. od daty wejścia w życie znowelizowanych przepisów dotyczących działania organu rentowego na wniosek w sprawach o przyznanie prawa do emerytury.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd ten wydał w oparciu o następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 14.07.2017 r. J. D., ur. (...), miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

Pismem z dnia 12.07.2017 r. ZUS poinformował ubezpieczoną, że w związku z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2017 r., poz. 38) osoba mająca przed dniem 1 października 2017 r. ustalone prawo

do renty z tytułu niezdolności do pracy orzeczonej na trwale lub na okres przypadający po osiągnięciu podwyższonego wieku emerytalnego ustalonego dla danej osoby zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2017 r., która do dnia 30 września 2017 r. nie osiągnęła tego wieku, nie mająca ustalonego prawa do emerytury zachowuje prawo do tej renty do dnia osiągnięcia podwyższonego wieku emerytalnego (łącznie z tym dniem), jeżeli będzie pobierała rentę w tym dniu. Od dnia osiągnięcia ww. podwyższonego wieku emerytalnego zostanie tej osobie przyznana z urzędu emerytura. Przyznanie z urzędu emerytury spowoduje ustanie prawa do renty, od tego dnia.

J. D., ur. (...), w dniu 7.09.2017 r. złożyła wniosek o emeryturę.

W okresie od 4.12.1996 r. do 4.10.2017 r. była zatrudniona w Spółdzielni (...) we W., kolejno na stanowiskach monterki cewek oraz szwacza maszynowego.

W dniu 4.10.2017 r. przedłożyła w ZUS świadectwo pracy z powyższego zakładu pracy.

Do obliczenia wysokości emerytury wnioskodawczym na podstawie art. 26 przyjęto:

- kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 10.7354, 96 zł,
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 285.929,01 zł,
- średnie dalsze trwanie życia - 249,10 miesięcy.

Obliczona kwota emerytury wyniosła 1.578,82 zł.

Decyzją z dnia 20 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. D. emeryturę od 1.10.2017 r., tj. od daty wejścia w życie przepisów.

Wobec tak poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy, powołując się na przepisy art. 24, art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 1-4, art. 116 ust. 1-1a, art. 129 ust. 1-2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, uznał, że odwołanie wnioskodawczynie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ten zważył, że emerytura wnioskodawczynie została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i przyznana od prawidłowej daty. Przy czym Sąd ten podkreślił, że w związku z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 16.11.2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2017 r., poz. 38) organ rentowy wysłał do osób pobierających renty z tytułu niezdolności do pracy – w tym również do wnioskodawczynie – informację, w której pouczono ubezpieczoną, jakie są możliwości przejścia na emeryturę osoby, która m.in. ma ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy orzeczonej na stałe. Informacja wskazuje, że pomimo wejścia w życie ustawy obniżającej wiek emerytalny J. D. zachowuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy do czasu osiągnięcia podwyższonego wieku emerytalnego (tj. 5.10.2017 r.) pod warunkiem, że nie zgłosi do dnia osiągnięcia tego podwyższonego wieku emerytalnego wniosku o emeryturę. Druga część informacji wyjaśnia, że z dniem 1.10.2017 r. zmieniają się warunki przejścia na emeryturę; tj. wiek emerytalny dla kobiet wynosi 60 lat. W informacji pouczono, że osoba, która w dniu 1.10.2017 r. ma ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz ma ukończony wiek 60 lat dla kobiet może zgłosić wniosek o emeryturę na warunkach określonych w znowelizowanej ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. i przejść na emeryturę od dnia 1.10.2017 r., tj. od daty wejścia w życie przepisów. W piśmie wyjaśniono także, że jeżeli emerytura z FUS okazałaby się świadczeniem mniej korzystnym od renty osoba ubiegająca się o emeryturę nadal będzie mogła pobierać rentę.

W konsekwencji Sąd ten uznał, że skoro J. D. zgłosiła wniosek o emeryturę w dniu 7.09.2017 r., to organ rentowy prawidłowo przyznał jej emeryturę od 1.10.2017 r., tj. od daty wejścia w życie przepisów.

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości wnioskodawczyni w drodze apelacji, zarzucając Sądowi Okręgowemu irrelevantność co do stanu faktycznego oraz obrazę przepisów prawa. W oparciu o powyższe zarzuty wnioskodawczyni domagała się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu apelacji skarżąca wskazała, że w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zastosowania przepisu art. 116 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwagi na fakt pozostawiania wnioskodawczyni w stosunku pracy po dniu wejścia w życie ww. nowelizowanego przepisu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni była zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Spór w sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii, w jakiej dacie wnioskodawczyni, jako osobie uprawnionej po dniu 1 października 2017 r. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która wiek emerytalny osiągnęła po tej dacie, powinna zostać przyznana emerytura w powszechnym wieku emerytalnym.

W odwołaniu wnioskodawczyni domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do emerytury od 5.10.2017 r., a nie - jak uczynił to pozwany organ - od 1.10.2017 r. Niewątpliwie też w stanowiącym załącznik do wniosku o emeryturę piśmie z 7.09.2017 r. jednoznacznie wskazała ona na zamiar przejścia na emeryturę w dniu 5.10.2017 r., tj. w ustawowym wieku, według stanu prawnego obowiązującego do 30.09.2017 r. Ta ostatnia okoliczność miała kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu bowiem wynikało z niej niezbicie to, że wnioskodawczyni skorzystała z uprawnienia do wyboru daty przejścia na emeryturę w granicach jakie przewidział ustawodawca w normie wynikającej z przepisów art. 17 i 19 ust. 1 pkt 4 ustawy z 16.11.2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 38 - zwana dalej ustawą). Dla porządku jednak należało przypomnieć, że ustawa ta obniżała dotychczasowy wiek emerytalny, który - od 1.10.2017 r. - wynosił 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn (art. 1 pkt 5 ppkt a w zw. z art. 31 ustawy). Obniżenie wieku emerytalnego dawało możliwość, w myśl art. 18 tej ustawy, przejścia wnioskodawczyni na emeryturę w dniu 1.10.2017 r. Niemniej jednak treść art. 17 ustawy zawiera jednoznaczne zagwarantowanie osobom, które nabyły prawo do świadczeń przewidzianych w ustawie z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, dalsze korzystanie z tych świadczeń. Bezsprzecznie wnioskodawczyni miała przyznane prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na okres przekraczający datę 1.10.2017 r., a zatem w myśl cytowanego przepisu mogła zachować prawo do tego świadczenia do wskazanej we wniosku o emeryturę daty 5.10.2017 r. Z norm gwarancyjnych, zawartych w wyżej wymienionych przepisach, wynikał obowiązek organu rentowego powiadomienia osób, które w dniu wejścia w życie ustawy miały ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznanej na okres do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego określonego dla danej osoby zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy lub na okres przypadający po dniu osiągnięcia tego wieku, a które nie mają ustalonego prawa do emerytury - o zachowaniu prawa do świadczenia do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego określonego dla danej osoby zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy. Realizując ten obowiązek organ rentowy bezsprzecznie powiadomił wnioskodawczynię o jej uprawnieniach do zachowania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy do dnia 5.04.2017 r., tj. daty osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego przewidzianego w art. 24 ust. 1 pkt 16 ustawy emerytalnej przed jego nowelizacją, czyli 61 lat i 3 miesiące. Jak zostało to już wyżej podniesione nie mógł budzić wątpliwości fakt, że wnioskodawczyni we wniosku o emeryturę z 7.09.2017 r., a w szczególności w dołączonym do niego piśmie, jednoznacznie wyraziła wolę do skorzystania z uprawnienia przewidzianego w art. 17 i art. 19 ust. 1 pkt 4 ustawy do przejścia na emeryturę z dniem 5.10.2017 r., a tym samym do zachowania prawa do renty z tytułu niezdolności do 4.10.2017 r. Błędnie zatem Sąd I instancji z faktu, że wnioskodawczyni wniosek o emeryturę złożyła przed dniem wejścia w życie ustawy z 16.11.2016 r., wyprowadził twierdzenie, iż nie może ona lub nie chce skorzystać z uprawnienia do zachowania prawa do renty po 1.10.2017 r. - skoro z tego wniosku jednoznacznie wynikał zamiar przejścia na emeryturę dopiero od 5.10.2017 r.

Mając powyższe na względzie należało - na podstawie art. 386 § 1 kpc - zmienić zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 i art. 19 ust. 1 pkt 4 cytowanej wyżej ustawy z 16.11.2016 r. w zw. z art. 24 ust. 1 pkt 16 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS przyznać wnioskodawczyni prawo do emerytury od 5.10.2017 r.

SSA Elżbieta Kunecka SSA Ireneusz Lejczak SSA Barbara Staśkiewicz